

* Povprečna visokost angleških žensk je pet čevljev šest palcev.

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

Dal mu jih je osem z bičem, pa le radi lepšega. Boleli ba kdžija tisti udarci gotovo niso učinkovali pa so vkljub temu.

Že po prvem udarcu je načelnik javne varnosti umolknil in ko sta ga Očko in Omar izpustila, je vstal, drgnil južni tečaj svojega telesa in tar-nal:

"O postava, o pravičnost, o veliki sultan —! Najzvestejši sin padišaha je dobil osem udarcev z bičem —! Duša se mi topi v solzah in iz mojega srca tečejo potoki žalosti in tuge —! Od kdaj dobivajo zasluzni možje javnega delovanja častne redove korobača na tisto stran telesa, kjer jih pri srečanju vobče videti ni —? Žalost življenja me grabi in bolečine minljivega zemljskega bivanja me mučijo —. O postava, o pravičnost, o sultan, o padišah —!"

Tiho se je mislil izmuzniti s pozorišča. Pa ustavil sem ga.

"Počakaj! Mož beseda bom. Obljubil sem ti dva piatra, dobiš jih! In da ti vsaj nekoliko olajšam bolečine tvojega minljivega zemljskega bivanja, dobiš celo tri piastre."

Kar verjeti ni mogel, ko sem mu jih ponudil. Nezaupno in neverno me je gledal, nazadnje pa le segel po njih.

Vtaknil jih je v hlačni žep. Pa v žepu je bila najbrž luknja, izvelkel jih je spet in porinil pod umazani turban.

In potem me je prijel za roko, jo poljubil in dejal:

"Effendi, zemljske bolečine in neprijetnosti tega sveta so minljive kakor vse stvarstvo! Tvoja milost kaplja balzam v moje dušo in česnov sok v globe mine mojih čustev. Naj poskrbi tvoj kismet, da v tvojem mošnjičku nikdar ne bo zmanjkalo srebrnih piastrov!"

"Hvala ti! Pošlji nam še kajjo!"

Kajja je čul moje besede in sam pričakoval prišel bliže.

"Kaj zapoveduješ, effendi?"

"Vsaki kawaš je prejel bagšiš, tudi kajja ga mora dobiti. Upam, da ne boš ugovarjal."

Kar pomolil je roko in veselo vzkliknil:

"Prav nič, effendi! Tvoja usta govorijo besede blagoslova in tvoja roka deli darove bogastva!"

"Tako je! Seveda nočeš manj, nego je prejel tvoj položnik, kajne?"

"Effendi, njegov predstojnik sem. Še več mi gre ko njemu!"

"Prav si povedal! Bekdži je prejel osem udarcev in tri piastre, ti pa dobiš pet piastrov in dvanajst udarcev."

Gibčno je položil roko tja, kjer tudi največji učenjaki ne iščejo sedeža modrosti, in se drl:

"Ne, effendi! Ne maram udarcev, samo piastre mi daj!"

"Tako ravnanje bi bilo krivično. Ni piastrov brez udarcev. Vse ali pa nič. Izberi!"

"Pa rajši nič!"

"Sam si si kriv, če tudi piastrov ne dobiš!"

"Ne ne, oboje — to bi bilo preveč!"

Obrnil se je, stopil nekaj korakov, obstal, pomislil, pa se vrnil in dejal:

"Effendi, ali bi se ne dalo drugače narediti —?"

"Kako?"

"Daj meni pet piastrov, mojemu kawašu pa dvanajst udarcev! Okusil je že bič, ne bo ga prehudo bolelo."

"Če je zadovoljen, zakaj pa ne —!"

Stopi sem, načelnik javne varnosti v Glogoviku —!"

Halef je segel po njem, junak s sabljo pa je jadrno odskočil, da so zavihrale razcefrane hlače, in vpil:

"Allah me varuj! Nežna čuvstva mojega sedala so že dovolj razburjena! Če res misliš deliti, daj meni piastre, kajja pa udarce! Saj tebi je lahko vseeno, kdo dobi udarce, meni pa nikakor ni!"

"Verjamem, da ne! Toda ker vidim, da se ne morem iznebiti ne piastrov ne udarcev, vama dovolim, da se odstranita!"

"Z veseljem, effendi! Le mirno odpotuj! Morebiti najdeš kje drugje ljudi, ki si poželijo udarcev, piastrov pa ne."

Pobral je zakrivljeno sabljo in odšel.

Tudi kajja je šel. Pa še enkrat se je obrnil in mi zaupljivo šepnil:

"Effendi, morebiti pa bi se le dalo narediti —! Tako rad bi imel tiste piastre!"

"Kako pa misliš narediti?"

"Dvanajst je preveč. Daj mi pet udarcev in pet piastrov. Toliko že še prenesem. Usliši mojo srčno prošnjo pa boš ti zadovoljen in jaz tudi!"

Na glas sem se zasmejal. In tovariši so se smejali z menoj vred.

Kajja je bil ves vesel, da smo spet dobre volje. Skoraj nežno je povedal:

"Ljubi effendi, kajne, uslišal me boš? Pet pa pet —!"

Tedaj je stopil iz gruča vaščanov dolg, mršav, bradat človek in povedal:

"Čuj me, tujec! Tule stoji nad trideset mož, vsak izmed njih rad prevzame pet udarcev, če dobi pet piastrov za nje. Če si voljen, pa se bomo postavili v vrsto in si zaslužili lepe denarce."

"Hvala lepa, hvala! Niste me razžalili, zato tudi udarcev niste zaslužili. In tudi piastrov vam ne morem dati."

Razočaran me je gledal.

"S tako razsodbo pa nismo prav nič zadovoljni! Velik revež sem, pod milim nebom spim, želodovo kavo pijem in glad je moj gospodar. Nikdar me še ni nihče udaril. Danes pa bi se z veseljem dal bičati, da zaslužim pet piastrov."

Videti mu je bilo, da je res revež. Boda mu je gledala iz vsake gube obraza.

Ze sem mislil seči v žep, pa Halef me je prehitel. Naš miloščinar je bil. Vzel je mošnjo in mu nekaj stisnil v pest.

Siromak je pogledal in zavzet vzkliknil:

"Zmotil si se! Saj vendar ne moreš —."

"Tih, stari!" ga je prekinil Halef, vtaknil mošnjo v žep in segel po bič. "Izgini brž pa skrbi, da bodo za spremembo tvoji ljudje pili pravo kavo mesto želodove!"

Porinil je moža med vaščane. Z naglimi koraki je odšel, vaščani pa za njim. Menda, da bi videli, kaj je dobil.

Odpravili smo se.

Še enkrat je stopil glogoviški načelnik javne varnosti pred mene. Povedal je:

"Effendi, osrečil si me s tremi piastri. Dovoli, da te počastim in te pospremim skozi vas!"

Zamahnil je s sabljo, se postavil na čelo naši družbi in dostojanstveno korakal pred nami po vasi.

Pri zadnji koči se je poslovil. Halef se je muzal za njim.

(Dalje prihodnjič)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

JOŽI GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Soba, v kateri je umrl, je prav lepa kapelica in na desni strani od kipa je lep oltarček s svetnikov sliko. Na lepi oltarni preprogi je grb Poljske republike, bel orel, na vsako stran pa napis v poljskem jeziku. Gotovo je prispevala za olepšavo tega prostora Poljska država, da se na ta način izkaže hvala našemu velikemu rojaku, ki je tako odlično proslavil ime Poljske.

Cerkev sv. Neže ob Nomentanski cesti. — Trajanov trg. — Na trgu Julij Cezarja. — Italijanska baharija. — Cerkev sv. Klementa. — Grob sv. Cirila. — Cesta zmago-slavja. — V Marmentinski ječi. — Tempelj boginje Veste. — V templju boginje Fortune. — Rimska volkulja.

Od Kvirinala se odpeljem po cesti Venti settembre (dvajseti september) proti Porta Pia, ki je znamenita iz leta 1870, ko so se Italijani s silo polastili Rima.

V jutro 20. septembra je italijanski general Cadorna ukazal obstreljevati Rim. Topovske krogle so padale na trdnjavo ob cesti Porta Pia ter porušile del zidu, nakar je po preteku nekaj ur bombardiranja ukazal papež Pij IX., da se mesto preda sovražniku. Odtod ime tej cesti, ki prica o italijanski "zmagi" nad papežem.

Od Porta Pia drži naprej Via Nomentana. Po tej cesti se odpeljem naprej proti cerkvi sv. Neže.

Sv. Neža ima v Rimu dve cerkvi, ena je na trgu Navona, druga pa pri Nomentanski cesti, kjer je bila nekdanj pristava staršev sv. Neže, ter so jo tukaj pokopali potem, ko je padla njena glava pod rabljevim mečem. Cerkev na zunanji tako lepa kot je na trgu Navona.

Prilčno visok zvonik z velikimi linami in skoro poševno streho stoji pred skro neznatno stavbo, ki je pa toliko lepši znotraj.

Po 47 marmornatih stopnjicah pridem doli v svetišče, kjer je zemeljski dom sv. Neže. Lep je ta njen dom, krasno marmornato stebrovje, ki stoji v dveh vrstah, deli svetišče v tri ladje. Pod lepim obokom je krasen marmornat baldahin, katerega nosijo štirje krasni stebri iz rdečega porfirja. Pod tem baldahinom je oltar, na katerem je dragocen kip sv. Neže, ki je iz alabastra, glava, roke in noge pa iz bron ter pozlačene. Niže doli je pa grob sv. Neže.

Na tem oltarju blagoslovijo na god sv. Neže, 2. januarja, dva majhna jagenčka, katere potem na veliki petek zakoljejo v spomin Jezusove smrti.

Cerkev sv. Neže je dala postaviti Konstantin, hči cesarja Konstantina. Cerkev so potem še večkrat prezidali, toda je vseeno ostala v prvotnih potezah. Nad oltarjem na svodu je krasen mozaik, ki predčuje sv. Nežo kakor kraljico, iz oblakov ji podaja božja roka mučeniški venec, pri njenih nogah pa leži meč in pa goreča grmada. Znak njenega mučeništva. Tu ima tudi lep oltar sv. Emerencijana, ki počiva poleg svoje tovarišice sv. Neže.

Tu sem se prišel vsako leto na 12. aprila papež Pij IX., da se je zahvalil sv. Neži, ko je bil obvarovan velike nesreče. Na označeni dan leta 1855 se je nahajal Pij IX. z več kardinali in drugimi dostojanstveniki v samostanu sv. Neže ob Nomentanski cesti. Kar naenkrat pa se vdere pod njimi pod in vsa številna družba s papežem vred pade doli v globino. V tej nesreči se pa ni nihče poškodoval in Pij IX. je ta slučaj pripisoval sv. Neži, ter je v zahvalo zato vsako leto obiskal to njeno svetišče.

Ko sem si ogledal cerkev ter se pomudil na grobu sv. Neže, kombe, ki se nahajajo ondi. Vhod v te podzemeljske pro-

store je na levi strani svetišča in ondotni vodnik me je peljal dol pod zemljo, kjer so se nekoč shajali kristjani ter so jih ondi tudi pokopavali. Kakor v drugih katakombah, tako je z malimi izjemami tudi tukaj, zato jih tu ne bom še opisoval. Vendar pa so tudi zelo zanimive in kdor se mudi v Rimu, naj ne zamudi si ogledati tudi te katakombe, ki tudi jasno in nazorno pričajo o veri in mučeništvu prvih kristjanov.

Ko sem si ogledal še mnoge nagrobne plošče iz katakomb, ki so v večjih ali manjših kosih vzdane ob vhodu v svetišče, sem prav zadovoljen in vesel zapuščal svetišče sv. Neže, ter se odpeljal nazaj proti središču Rima na Beneški trg, da si še v ondotni bližini ogledam razne znamenitosti starega Rima.

Preko Beneškega trga grem na nekdanj tako slavni Trajanov trg, ki je pa sedaj v razvalinah. Mogočno stebrovje, ki je nekdanj krasilo trg, deloma še stoji, deloma pa leži po tleh, vmes med kamenitim tlakom, ki je krasil trg, pa raste trava. Sredi tega pa stoji mogočen, 32 metrov visok steber, na katerem je bil nekdanj kip cesarja Trajana, ki je vladal rimsko državo od 98 pa do 117 po Kr. Trajan je bil zelo odličen pa zmogel vladar mogočne države. Ta trg je dal zgraditi on, poleg trga pa je dal postaviti takozvano Ulpijansko baziliko, Trajanov tempelj, ki je bilo nekaj krasnega in razkošnega. Družinsko ime Trajanovo je bilo Ulpijan. Odtod je bilo ime baziliki. Steber, ki stoji ondi, je še danes prvovrstna umetnina. Na njem so vklesani boji cesarja Trajana z Dačani; vsi ti boji se sporedno vijejo po celem stebri, vse do vrha. Trajanovega kipa pa ni več gori, se je davno zrušil doli in papež Sikst V. (1586-1590) je potem dal postaviti na steber kip sv. Petra, ki zdaj kraljuje na stebri mesto Trajana. Tako mine svetna slava, slava, ki ni bila majhna, pač pa velika in razkošna. To prav nazorno kažejo ostanki Trajanovega trga.

Trajan se je mnogo bojeval z Dačani, katere je končno užu-

gal in dačanski kralj Dacebal se je rajši sam usmrtil s svojim mečem, kot pa da bi prišel v roke zmagovitemu Trajanu. Zmagoviti rimski vojaki so potem prinesli kraljevo glavo v Rim ter jo nesli v triumfu po mestu. Od teh Trajanovih legij je v Daciji ostalo več njegovih vojakov, ki so se stalno naselili ondi, ter si privzeli svoje šege in navade ter jezik. To so današnji Romuni. Kar se tiče kristjanov, jih je tudi Trajan preganjal in jih je dosti umrlo mučeniške smrti. Med temi, ki so bili mučeni sta bila tudi sv. Ignacij, antioški škof, in pa papež sv. Klement.

Na kraju, kjer je stal Trajanov tempelj, se zdaj nahajata dve lepi cerkvi; ena je posvečena Lavretanski Materi Božji, druga pa Marijinemu Imenu, ter je pozidana v spomin na veliko zmago nad Turki pred Dunajem, katero so izvojevali kristjani 2. septembra 1683. Glavni junak v tej bitki je bil poljski kralj Jan Sobieski, ki je prišel na pomoč s svojimi Poljaki ter rešil Dunaj. Ko sem si nekoliko ogledal obe cerkvi tudi na znotraj, sem šel, da si ogledam nekdanji trg Julija Cezarja, ki se nahaja blizu tam.

O Juliju Cezarju sem večkrat preje čital, zato me je zanimalo videti nekdanj slavni trg tega velikega Rimljanca, ki je bil rojen leta 100 pred Kristusom. To je bil izreden mož, ki je storil za rimsko državo toliko kot menda noben Rimljan, tako na bojišču ali pa v prosveti in kulturi. Radi njegovega velikega dela in junaštva so ga zvali "očeta domovine." Ponudil so mu tudi naslov kralja, ki ga je pa odklonil. Takrat je še bila rimska republika. Privzel se je naslov imperator, ter vladar državo prav svojevlejno, toda zelo modro in pametno. Da je bil zelo razumen kaže tudi to, da je dal urediti kole-dar. Tozadevno je poklical učenjake, ki so sestavili takozvani julijski kole-dar, katerega še danes rabijo zlasti pravoslavni kristjani, a mesec julij se pa še danes imenuje po njem.

Kakor pa ima sleherni še tako dober vladar svoje nasprotnike, tako jih je imel tudi Cezar, napram kateremu so skovali zaroto ter ga umorili. Med zarotniki je bil tudi njegov posinovljeneec Mark Brutus, kateremu je Cezar vse zaupal. Ko so ga zarotniki napadli z noži ter je med njimi zagledal tudi svojega ljubljence Brutusa, je bridko vzdihnil: "Kaj, tudi ti, moj sin!" nakar se je mrtev zgrudil na tla.

(Dalje prihodnjič.)

ZLATA POROKA

(Nadaljevanje z 2. strani)

Ko gospoda Poldina le predelgo ni bilo iz spalnice, je usmiljenko zaskrbelo. Tiho je vstopila. Skozi okno, ki je bilo še zmeraj odprto, je zagledala na viličastem ozadju, nad stebrom terase, kako miglja srebrna svetloba, mesečina.

Oba starčka sta bila tu, držala sta se za roke, odprtih oči sta bila zamaknjena v nebo. Preden je usmiljenka kaj sporočila svojem, je zatisnila oči obema, ki sta zdaj v večnosti gledala drug drugega in se veselila milosti, ki jima je bila dodeljena.

(Grazia Deledda.)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Dobrovoljci kladivarji Jugoslavije

Tako se imenuje knjiga, ki je pravkar izšla v Ljubljani od zveze "Jugoslovanskih dobrovoljcev." To je v resnici knjiga, ki dela čast do sedaj najbolj obširnemu popisu Slovencev, ki so se kot dobrovoljci borili v svetovni vojni na skoraj vseh frontah evropskih držav. Ker so ti borci prispevali v to knjigo vsak svoj opis doživljanja tudi s slikami, je to omogočilo, da je popis krutih bojev in nepopisnega trpljenja tako obširen, da je v celoti ves potek vojne, tudi politično zapopaden v obširni izdaji.

Knjiga je v platno vezana ter krasno tiskarsko dovršena v slovenskih knjigarnah. Eden in pol palca debela, osem in deset široka in dolga, ter tehtaja pet funtov. Na 824 straneh je najti v sliki in besedi mnogo imen Slovencev, voditeljev in svetovnih državnikov. Junaki v svetovni vojni, ki so tvegali svoje življenje za ujediničenje južnih Slovanov, so edino možni izdati tako obširno delo, ki bo zanimalo vsakega Slovence ter bo ponos tudi našim potomcem.

Ameriški Slovenci, ki smo preživeli svetovno vojno to stran Atlantika, nismo imeli prilike še do sedaj čitati tako obširno zbranje dela, ki bi zrcalilo težnje vseh Slovanov, posebno pa nas Slovencev po ujediničenju v lastno državo.

Kaj mislijo danes "Kladivarji Jugoslavije," ko so v neštetihi bojih, popisanih v tej knjigi, zrlji smrti v obraz?

Zadnji odstavek v tej knjigi se glasi: Če bo knjiga "Dobrovoljci kladivarji Jugoslavije" napisana s srčno krivjo jugoslovanskih idealistov pred vsem za bodoča pokolenja, dvignila obupna srca, zrnala vpognjene hrbtenice, pokrenila roke k pozitivnemu delu in obrnila oči v sonce svobodne bodočnosti Velike Jugoslavije, bo dosegla velik del svojega namena.

Knjigo se lahko naroči za \$4.75 na naslovu: M. Lah, 869 Rudyard Rd., Cleveland, Ohio, ali pa direktno na upravi: Dobrovoljci kladivarji Jugoslavije, Franciskanska ul. 10, Ljubljana Jugoslavija, ter pošljite 400 din.

Ubita gredeč iz cerkve

Akron, O. — V nedeljo je vlak zadel v avto, v katerem sta sedeli Mrs. Katarina Kintz in njena hči Carrie. Nesreča se je zgodila na cesti št. 21 blizu tega mesta. Mater je na mestu ubilo, hči pa, ki je vozila avto, je bila nevarno poškodovana. Peljali sta se domov od maše v Warwick, O.

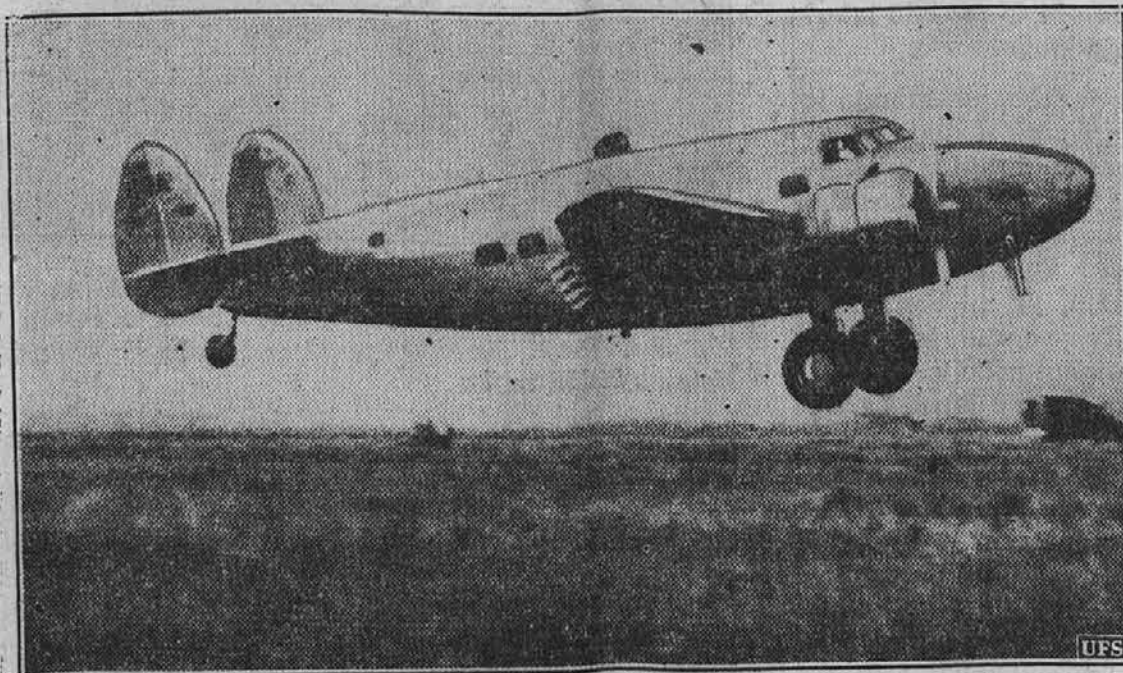
Utonil pri Akronu

Akron, O. — Policije išče identiteto nekega moškega, katerega truplo so potegnili iz Summit jezera. Moški je star okrog 55 let in je bil oblečen v delovno obleko.

MALI OGLASI

Odda se stanovanje
obstoječe iz 4 sob, kopališče. Vprašajte na 965 Addison Rd. (168)

Avtomobil naproday
Naprodaj je Oldsmobile, 2 door sedan, dobro ohranjen, malo vožen. Se prodaja samo za \$50.00. Vprašajte na 1116 E. 72nd St. (169)

To je pa aeroplan, s katerim so poleteli ameriški zrakoplovci okrog sveta v manj kot štirih dneh.

Ameriški zrakoplovci, ki so dosegli svetovni rekord v poletu okrog sveta, od leve proti desni: Edward Lund, Mr. Hughes, lastnik aeroplana, Mr. Whalen, Harry Connor, Richard Stoddart, Tommy Thurlow.

WOLFF HEATING CO.

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
največji Clevelandski razpečevalci
Vroč zrak, para, gretje z vročo vodo in ventilacijski sistem instaliran.
F.H.A. odplačila — 3 leta za plačati
Nobenega plačila takoj.
Popravila in razni deli znižani v ceni.
Vprašajte za našega slov. zastopnika.

715 EAST 103rd STREET CLEVELAND, OHIO

Telefon: GLENNVILLE 9218

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Mrmral je precej glasno, pa je Felsing te besede slišal. Petrovna, ki je sedaj prisluškovala in slišala vsako besedo, sliši, kako je mladi učitelj začuden vzklilnil.

— Kaj pravite? — vpraša on. — Vladimir da je sin velikega kneza? Potem je to Romanov!

— Tako je! — odvrne neznanec. — Dete je Romanov. To je dete ljubezni. Vam, Felsing, lahko izdam to skrivnost. Vem, da ne boste nikomur niti besedice rekli.

— Prisegam vam, — reče ta svečano. — Molčal bom kot grob.

— Vi ste gotovo slutili, da je dete visokega rodu, — nadaljuje delavec. — Dal sem vam briljantni križ ter vas prosil, da ga obesite detetu krog vratu.

— To sem tudi napravil — odvrne Felsing. — Ko je bilo dete odnešeno iz sirotišnice, je imelo še vedno križec okrog vratu. Priznam vam, mislil sem, da briljanti niso pravi.

— Križ je talisman, — pravi neznanec, a diamanti in veržica so pravi. Prinesel sem ga po naročilu matere, njegove uboge, nesrečne matere, ki me je postavila za varuha svojemu detetu.

— A kako ste zvedeli, da se otrok nahaja v sirotišnici?

— Iskal sem ga po celem Petrogradu, — pravi neznanec. — Imel sem razlog, da smatram, da se je država pobrigala, da ga nekje skrije. Končno sem izvedel, da je predal šef policije otroka nekemu pijancu, po imenu Jankovič, znanemu petrogradskemu lopovu. On mi ni hotel izdati, kje se otrok nahaja in po dolgem iskanju sem ga odkril v sirotišnici.

— Zvedel sem, da ste vi, Felsing, edini od učiteljev sirotišnice, kateremu lahko zaupam. Prišel sem pod krinko potujočega Angleža v sirotišnico. Vi ste me vodili do zgradbi in razkazovali uredbe, pa sem vas prosil, da spregovorim z vami par besed med štirimi očmi.

— Jaz sem na to pristal, — nadaljuje Felsing, a vi ste mi odkrili, da se posebno zanimata za mladega Vladimirja. Da li ste mi dragocen križec, da ga obesim otroku krog vratu, kar sem storil.

— Tisočkrat hvala vam, — reče delavec, — mogoče se vam lahko sedaj oddolžim. Ne zamerite mi, prijatelj, toda meni se zdi, da se vam ne godi posebno dobro. Treba je samo pogledati to siromašno urejeno sobo.

— Res je, — reče Felsing, — siromašen sem, a poleg tega še brez posla. Morda vam je mogoče, da mi preskrbite kakšno službo, kjer bi mogel

V NAJEM SE ODDAJO
aparati za odstranjevanje etenskega
papirja s paro. Jako zanesljivi. Za
prvi dan plačate \$2.50, za naslednje
dneve pa po \$2.00.
ZAVASKY'S HARDWARE
6011-13 St. Clair Ave.
Tel.: ENdicott 5141

VLOGE v tej posojilnici
zavarovane do
\$5000 po Federal
Savings & Loan
Insurance Corporation,
Washington, D. C.
Sprejemamo osebe in druž-
vene vloge
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEND. 5670

razviti svoje sposobnosti.

Četudi ste sedaj oblečeni kot delavec, vem, da ne pripadate temu sloju. Izbrali ste si najbrže to krinko, da vas ne spoznajo.

— Konrad Felsing, — reče neznanec, — četudi vam svojega imena do sedaj nisem povedal, vam vendar nisem neznan. Preizkusil sem vas kot zanesljivega človeka, ki zna čuvati veliko skrivnost. Povedal vam bom svoje pravo ime: zovem se Mihajlo Bakunjin.

Petrovna, ki je napeto prisluškovala za vratmi, ne čuje niti glasu več. Od tega trenutka sta oba samo šepetala.

Ona odide razburjena. Mali Vladimir, ki ga je ona negovala, ki ga je ona rešila, da je otrok velikega kneza Konstantina? Bilo ji je, kot da bi poslušala pravljice.

Cez pol ure se odpro vrata, in neznanec odide iz sobe. Felsing ga spremlja do vrat stanovanja.

Tam si ponovno stisneta roki.

— Videla se bova zopet, — reče delavec.

— Pišite mi, — reče Felsing, — kdaj me boste pričakovali. Bodite prepričani, da bom prišel. Vedno sem želel, da vas spoznam. Vas, katerega toliki preklinjajo in toliki povzdigujejo v nebesa!

Bakunjin odide, a Felsing se vrne v sobo.

Baron Hugo Palen se je rešil s skokom skozi okno.

Bil je njegov čvrsti namen, da umre, in da se na ta način pokori za svojo lahkomišljenost. Toda ko je prislonil hladno cev svojega revolverja na svojo čelo, ko je hotel sprožiti, mu zadrhti roka in omahne brez moči. Gledal je krog sebe kot blazen, ali se mu ne bi pokazala kakšna mogočnost, da se reši. A nato vzklilne: — Okno — okno!

To je bila edina pot. Hugo je bil dober športnik. Brez premisleka odvrže revolver, ki se pri tem sam od sebe sproži. Nato pohiti k oknu in skoči dol.

Srečno dospe na zemljo ter se spusti v beg, kot da bi ga zasledovale furije.

Ni toliko bežal pred policijo, nego pred resnim, obupanim, razžaloščenim licem svojega starega očeta.

Ni obstal, dokler ni dospel do nekega perivoja na obrežju Neve. Tu sede na klop, obriše znoj s čela in se bojazljivo ogleda. Bil je lep zimski dan, pa je prišlo mnogo go-spa z decem na sprehod.

Zeblo ga je. Prižge si cigareto.

Mislil je na Fedoro.

— Maščeval se bom! — zašepče in se globoko zamisli. Prejšnjo noč je prebedel. Niti očesa ni zatisnil. A sedaj se mu glava utrujeno spusti in on zaspi sedeč na klopi.

Počasi se je spuščala noč. Solnce je zgodaj zahajalo. Perivoj je bil pust. Osamljen je sedel Hugo in spal. Tedaj nenadoma pride po drevoredu neki človek ter, ugledavši Huga, ki spi, obstane in ga začne opazovati.

Neznanec je bil oblečen v slabo, zakrpano obleko. Obrto lice je izražalo inteligenco, toda na njem se je videlo, da je propalica.

Zlobno se nasmehne in zamrmra:

— Spi! Sigurno je pijan! Poizkusil bodem.

Približa se Hugu in vtakne svojo roko v njegov žep. Ta ni nič čutil. Razočaran potegne žepar svojo roko nazaj. — Nič! — zamrmra on. — Mogoče v kakšnem drugem žepu. On nadaljuje svojo preiskavo, toda tudi sedaj ni imel sreče. Ze hoče oditi in zapustiti tega siromaka, ki ima še manj kot on, ko mu pade pogled na zlato uro in verižico Hugovo.

Oprezno seže z roko v žep in izvleče uro. Toda najbrže je nehote pritisnil na pero, ker je ura začela glasno zvoniti.

Žepar se prestrašeno zdrzne in hitro skrije uro v verižico, a nato se pripravi, da zbeži. Toda bilo je že prepozno. Hugo se je prebudil in pogledal z nezaupanjem tujca, ki ni izgledal bogve kako pošten.

Žepar si je izmišljal kakoršenkoli izgovor, da Hugu ne postane sumljiv. Končno reče drzno:

— No kaj me gledate, kot da sem vam hotel storiti kaj zlega! Zahvalite se raje, da sem vas prebudil.

— Vi ste me prebudili? Kaj sem spal?

Človek se porogljivo nasmehuje.

— Da, spali ste. Drugič bolj pazite. Tu je dovolj klatesjev, pa lahko vaša listnica hitro izgine.

— Če je tako, potem sem vam v resnici hvaležen. Bil sem jako utrujen. Koliko je sedaj ura? Kot po navadi, hoče Hugo potegniti uro.

— Ni je več! — — — vzklilne prebledevši. — Sigurno vem, da sem vzel svojo uro sabo!

— Gotovo vam jo je neki lopov ukradel, dragi moj gospod — odvrne tujec. — A to ni čudno, če spite na klopi. Sicer pa, svetujem vam, da greste sedaj z mano od tod, ker bi lahko prišel kak stražnik.

— Pojdiva tedaj, hitro! — vzklilne Hugo in poskoči.

Neznancu ni nič ušlo. Porogljivi nasmeh se pojavi na njegovem licu in on položi svojo roko Hugu na ramo ter reče:

— Mladi prijatelj, bodite odkritosrčni. Vi nimate čiste vesti! Vi se bojite policije!

— A če bi to res bilo tako? — vpraša Hugo.

— Če je tako, potem naju je slučaj privedel skupaj, — reče neznanec in si tare roke. — Toda naprej se bova spoznala, a nato bova govorila o pustolovčinah! Pojdiva! Šla bova ob obrežju, pa mi boste med zakaj vas išče policija.

Šla sta skupaj. Mladi baron, še včeraj obsijan s solncem sreče in neznan pustolovec s svojim izrazitim zločinskim obrazom.

— Vi me vprašujete, kdo sem? — reče Hugo. Jaz sem mrtvec! Še včeraj sem bil srečen. Tisoči ljudi bi bili radi menjali z mano!

— Ah, razumem, — reče tujec. — Do sedaj ste pripadali takozvanemu boljšemu društvu, a sedaj so vas izobčili. Tem slabše za vas, mladenič, ker se ne boste navadili na to življenje. — Sicer pa, moje življenje je slično vašemu. — Ste li že slišali o porodici Jagodkin?

Hugo obstane in pogleda svojega spremljevalca.

— Poznam milijonarja Jagodkina — reče on. — On je silno bogat, a v njegovo hišo prihajajo tudi člani carske hiše.

Neznanec se močno in porogljivo nasmehuje.

— Da, plemenita je hiša Jagodkinova, — pravi on. Toda vse to je zbrano s prevaro.

— Kako? Obtožujete Jagodkina, da je nepošten? Celi Petrograd ve, da si je on pridobil svoje premoženje z gradnjo železnice in osnovanjem delniških

družb.

Svoje milijone si je lahko pridobil, — reče neznanec. Toda začetni kapital, prvih sto tisoč, veste li, odkod jih je imel?

Neznanec zgrabi Huga za roko.

— Prevaril je svojega brata! — krične on. — Mene je bogati gospod Jagodkin prevaral za dedščino moje matere!

Hugo obstane in začuden pogleda svojega novega znanca.

— Mar je mogoče? — vpraša on. Vi ste njegov brat?

— To se vam zdi čudno? Toda res je. Midva sva dvojčka. Odgojena sva skupno, a šele pozneje se je pokazalo, kako sva različna. Moj brat Feliks je bil človek računar, a jaz sem

Benjamin N. Cardozo, član vrh. sodišča Zed. držav, ki je pred kratkim umrl. Kdo bo njegov namestnik, se še ne ve. Kandidator je pa nič koliko.

Svedski princ Bertil, levo, sedi na banketu poleg new-yorskega guvernerja Lehmana. 1,000 odličnih gostov je bilo povabljenih. Skoro bi uganili, če bi rekli, da niso jedli klobas s kislim zeljem.

Ta spomenik je postavljen na kraju, kjer je bil general Arthur St. Clair ustoličen za guvernerja severozapadnega teritorija 15. julija 1788. Spomenik stoji v Marietta, Ohio.

bil sanjač. Šel sem med igralce in predal Feliksu dedščino svoje matere.

Dolgo se nisem brigal za svoj denar. Toda nekega dne se zaljubim v neko igralko. Četudi so ji mnogi dvorili, dala je meni prednost. Mislim, da je bilo radi mojih sto tisoč rubljev.

Poroka bi morala kmalu biti. — Odpotoval sem v Petrograd, da dvignem pri svojem bratu svoje premoženje. Pričakal me je hladno. Kaj želim, me vpraša. Za vraga, svojih sto tisoč rubljev.

(Dalje prihodnjič)

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

V JUGOSLAVIJO
SAMO 7 DNI

če potujete na ekspresnih parnikih:

BREMEN • EUROPA

Brzi vlak ob Bremen in Europa v Bremerhaven zajamči udobno potovanje do Ljubljane

Ali potujete s priljubljenimi ekspres. parniki:

COLUMBUS

HANSA • DEUTSCHLAND

HAMBURG • NEW YORK

Izborne železniške zveze od Cherbourga, Bremena ali Hamburga

Strokovnjaški nasveti glede vizejev za priseljence in obiskovalce.

Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali

1430 Euclid Avenue Cleveland, Ohio

HAMBURG-AMERICAN LINE

NORTH GERMAN LLOYD

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podpora organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ZE 45. LETO

Glavni urad v lastnem domu: 508 No. Chicago St., Joliet, Illinois

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$4,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 116.71%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$6,700,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM in NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, poštini in solventni podpori, organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 18. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina v vsakim dnu narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizke.

K. S. K. Jednota nudi članstvu najmodernejših vrst zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podpori organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 508 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.